

Universiteit
Leiden
The Netherlands

De 23e dies natalis der B.I.L. !
Koendjiharie, S.

Citation

Koendjiharie, S. (2008). De 23e dies natalis der B.I.L. !. *Bestuurskundige Berichten*, 23(3), 30.
Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3211731>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3211731>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

De 23e dies natalis der B.I.L.!

Door Soraya Koendjibharie

Drieëntwintig jaar geleden kwam prof.dr. Van Braam met het initiatief om voor de jonge opleiding bestuurskunde in Rotterdam en Leiden een plaatselijke studievereniging op te richten. Op 22 mei 1985 werd de Bestuurskundige Interfacultaire vereniging Leiden ingeschreven bij de Kamer van Koophandel. Elk jaar wordt dit heuglijke feit gevierd met een voortreffelijke dieslezing, een spetterend diesfeest en een oud-besturenborrel. Sinds 2004 wordt de dieslezing ter nagedachtenis aan prof.dr. Van Braam uitgesproken. Dit jaar sprak niemand minder dan minister Ella Vogelaar van Wonen, Wijken en Integratie de dieslezing uit.

De viering van onze dies begon met een spetterend feest. Dit jaar vierden wij het met de dames van Emile. Op Catena werden de mensen ontvangen met verjaardagstoeters, feesthoedjes en natuurlijk welkomstdrankjes. Door de succesvolle coöperatie tussen B.I.L. en Emile was het binnen de deuren van Catena gezellig druk. Gehuld in B.I.L.-blauw en paars genoten wij van al het bier en de heerlijke cocktails. Toch werden er een paar B.I.L.lers op rode accessoires betrapt. Het was gezellig en het feest verblijdde velen tot in de late uurtjes.

De dag na het feest was gereserveerd voor de oud-besturenborrel. Deze borrel vond plaats in het immer gezellige etablissement Einstein. Veel oud-bestuurders van de B.I.L. toonden zich -noch steeds- bekwaam borrelaar. De finale van de Champions League viel tegelijkertijd met deze borrel, maar het zorgde er niet voor dat de opkomst er minder om was. Voor sommige functies waren meerdere jaargangen ruim vertegenwoordigd. Zo waren er zeven voorzitters en zeven commissarissen Acquisitie en Promotie van opeenvolgende jaren aanwezig. Voor velen was dit weerzien een 'trip down memory lane' hetgeen zorgde voor ouderwetse oer-Hollandse gezelligheid.

Hieronder treft u enkele korte impressiefoto's (v.l.n.r.: Commissarissen Activiteiten, Voorzitters en Edward Mauritz)

Van Braamlezing 2008:

Minister Ella Vogelaar: "Denk ontkokerd!"

Ter nagedachtenis aan prof.dr. A. van Braam wordt sinds 2004 jaarlijks de Van Braamlezing uitgesproken. Dhr. Van Braam schreef in 1957 het eerste bestuurskundige proefschrift "Ambtenaren en bureaucratie in Nederland". Traditioneel wordt de inleiding van de dieslezing verzorgd door een 'bekende' van dhr. Van Braam. Zo hebben de afgelopen jaren dhr. M. Rutgers en dhr. J. de Vries hun ervaringen gedeeld. Dit jaar werd de inleiding verzorgd door oud-decaan van onze faculteit en Lid van het Comité van Aanbeveling: prof. dr. Toonen.

Na afsluitende woorden over professor Van Braam en een welkomstwoord door dhr. Toonen, kon het hoogtepunt van de dag, de hoofdlesing, worden uitgesproken door Minister Vogelaar. Zij opende met de casus over een Liberiaans gezin. Deze Liberiaanse familie in Waspik was doelwit van racisme en discriminatie. Een gezin -moeder en 5 kinderen- dat naar Nederland gevlucht is voor het oorlogsgeweld in Liberia, is anderhalf jaar lang bedreigd en geïntimideerd door lokale hangjongeren. Het gemeentebestuur van Waspik was geschokt.

Niet alleen door de pesterijen, maar vooral ook omdat zo veel organisaties ervan wisten. Bijna anderhalf jaar lang wisten Vluchtelingenwerk, de woningstichting, het Jongerenwerk, de gemeente én de politie wat er gaande was. Naast dit overkoepelende voorbeeld, werden ook de gevallen Savannah en het Maasmeisje Jessica genoemd. Dit zijn de meest schokkende voorbeelden van wat we 'verkokering' noemen, het langs elkaar heen werken van allerlei (semi-)ambtelijke organisaties.

In Den Haag is al jaren een discussie gaande over de vraag of beperking van het aantal ministeries geen oplossing zou zijn. Het idee van 'kerndepartementen' zou een manier kunnen zijn om het aantal ambtenaren te beperken, de regelzucht terug te dringen én de verkokering te bestrijden. Het voordeel is duidelijk: er werken ambtenaren die heel goed op de hoogte zijn en het terrein goed kunnen overzien. Maar de nadelen komen steeds meer naar voren. Elk onderwerp wordt

bekeken vanuit het eigen standpunt van het ministerie. Bij complexe problemen kan men juist alleen een goede oplossing vinden, als dat probleem zelf als uitgangspunt wordt genomen en de oplossing zoeken in samenwerking vanuit verschillende disciplines.

Mevrouw Vogelaar ondervond dit zelf toen zij de Taskforce Inburgering 2001 leidde. Destijds voelde zij zich als 'een roepende in de woestijn'. Reïntegratie op de arbeidsmarkt ligt namelijk bij Sociale Zaken en Werkgelegenheid en Inburgering was destijds onderdeel van het ministerie van Binnenlandse Zaken. Dat ambtenaren van verschillende ministeries moesten samenwerken, was bepaald niet vanzelfsprekend toentertijd. Vogelaar vindt dat we de grote problemen in de samenleving alleen kunnen oplossen door een integrale aanpak. De problemen van Nederland in de 21ste eeuw zijn te groot en te complex voor een verkokerde aanpak. Dat is precies de reden dat dit kabinet

op twee belangrijke terreinen gekozen heeft voor een nieuw soort minister: de programmaminister. Vogelaar leidt zelf het programma Wonen, Wijken en Integratie. Zij 'woont' in bij collega Cramer, minister van VROM. Maar ze heeft haar eigen ambtenaren - vooral afkomstig van de ministeries van VROM, Justitie en Binnenlandse Zaken - en een eigen begroting. Collega Rouvoet leidt het programma Jeugd en Gezin en 'woont in' bij collega Klink van VWS. Ook hij heeft eigen ambtenaren en een eigen begroting. Programmaministers kan men zien als de pioniers van de ontkokering.

Naast de uitleg over het probleem van verkokering vertelde mevrouw Vogelaar over wat haar portefeuille interessant maakt. Er zijn ministers zoals de minister van Jeugd en Gezin, omdat er bijvoorbeeld niet gezegd kan worden dat de medische problemen van een kind door de huisarts opgelost worden en Jeugdzorg naar de mentale staat van het kind kijkt. Juist die verbinding tussen maatschappelijke vraagstukken en fysieke infrastructuur maakt haar portefeuille bijzonder. Vogelaar werkt samen met ambtenaren die van verschillende ministeries afkomstig zijn en dat is het begin van 'ontkokering'.

De programmaminister, de pionier van de ontkokering, is uiteraard niet de panacee voor alle kwalen. Er zijn ook problemen die alleen heel gespecialiseerde ambtenaren kunnen oplossen. Ook zijn er ministeries die je nooit bij elkaar moet zetten, omdat ze elkaar juist in evenwicht moeten houden. In een democratische rechtsstaat geldt dat bijvoorbeeld voor Justitie en Binnenlandse Zaken. Verandering van structuren is natuurlijk nooit de enige oplossing. Ambtenaren en bestuurders moeten ook de wil hebben om samen te werken en inzicht hebben in de voordelen. Dat is ook de gedachte achter de passage in het Coalitieakkoord over de reorganisatie van de rijksdienst. In eerste instantie moeten we streven naar een organisatie die flexibeler is en die makkelijker kan inspelen op opkomende maatschappelijke problemen.

De boodschap die ze aan ons, bestuurskundestudenten, topambtenaren van de toekomst meegeeft is neem het probleem zelf als uitgangspunt.

Wat Nederland nodig heeft, zijn bestuurders en ambtenaren die aan twee voorwaarden voldoen: deze zijn niet bang de regie te nemen en zij kijken over de grenzen van hun afdeling heen. Zorg dat er iets gebeurt; ze doelt niet op het produceren van een nota. Leg verbindingen tussen werkvelden en benadruk het gezamenlijk belang.

Met deze woorden sloot onze minister van Wonen, Wijken en Integratie deze prachtige middag af.